

Журналіст, публіцист, аналітик

Це я про Тараса Бульбу-Боровця. Коли читаєш його праці, матеріали, публіцистику, дивуєшся його таланту до глибокого аналізу, ґрунтовних висновків, передбачень. Звідки це в нього? Адже мав всього початкову освіту. Проте від природи був допитливим, цікавився історією, подіями, хотів дослідити, чому так сталося, і наслідки аналізував. Рано зрозумів, що потрібно зайнятись самоосвітою. Цьому в молоді роки він приділяв величезну увагу. Розширяло кругозір, наповнювало інформацією спілкування з освіченими, високодуховними, інтелігентними представниками УНР.

Коло його знайомих – Петро Кухарчук (вища освіта, полковник армії УНР), Василь Раевський (вища освіта, старшина армії УНР), Іван Литвиненко (вища освіта, розвідник армії УНР), Іван Огієнко (митрополит УАПЦ Іларіон), Петро Смородський (вища освіта, полковник армії УНР). Та всіх, з ким доводилось контактувати і діяти, не перелічити.

На мій погляд, мав наш земляк і природний дар від Бога – писати, редактувати, видавати газети і журнали.

Перечитую його праці, документи, публіцистику з німецького архіву, що надіслав в Україну український письменник – емігрант з Мюнхена Юрій Семенко, і дивуюсь його інтелекту. Я не перебільшу, коли називаю його філософом, аналітиком, навіть політологом.

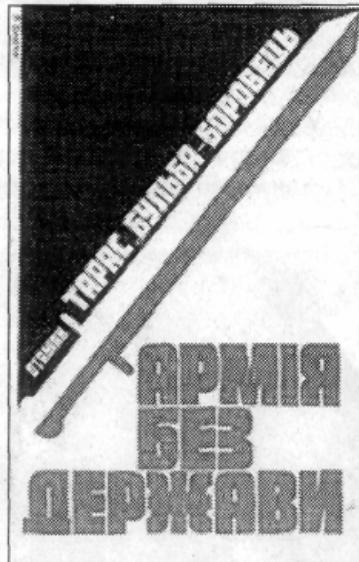
Приведу для прикладу вислови з деяких його творів з німецького архіву, на різну тематику:

«Всі життєві проблеми кожної нації та її держави розв'язує національна по-

Т. БУЛЬБА-БОРОВЕЦЬ.

ської держави, підстриженої на німецький чи російський лад. Нам треба тільки українська Україна, з

Основне кредо політичної діяльності Тараса Бульби-Боровця – консолідація української нації, бо тільки об'єднана нація успішно втілює національну ідею в повсякденному житті.

Прислухаймося до слів того, хто пройшов через пекло Другої світової війни, пережив два концтабори, пережив смерть своєї дружини від засліплених братів – бандерівців:

«Нас вивів Господь на волю не для того, щоб займатися міжпартійними суперечками чи роздувати ворожнечу всередині нашого народу – це за нас роблять майстри руїни і класової боротьби – кому-

літика, що її ведуть політичні партії та інші національні організації та установи». Влучно сказано. Далі:

«Духовною базою української військової політики є іща національна культура та мілітарні традиції нашого народу».

«В армії обов'язково по-

Іван ОГІЄНКО — митрополит УАПЦ Іларіон.

винна проводитись виховна робота по національних і державотворчих напрямках. Вояк без програми піде за брехливою пропагандою, як це сталося в 1917 – 20 роках, а озброєний політичною платформою буде твердо стояти на засадах суверенної держави».

Всі ці витяги з доповіді Тараса Бульби – Боровця на 3 –ому з'їзді Селянської партії в Нью – Йорку, в 1953 році, дуже актуальні і в нинішній час. Наш поліський отаман робить наголос на національних пріоритетах як державник, як патріот.

А ось декілька його висновків у матеріалах з газети «Меч і воля», що виходила в 50 – х роках в Німеччині, потім в США.

«Не треба нам україн-

українським національним та політичним ладом, а не безконтрольних диктатур та чужого гніту та визиску».

«Українки повинні стати двигуном української національно - візвольної революції, мусять підготовляти народ до боротьби. Ніхто за нашу свободу не буде боротись – або волю здобудемо, або дома не будемо – казали запорозькі козаки. Будьмо ж гідними наших предків». (Бюлетень Української Національної гвардії 1951 р. Мюнхен).

Українки і справді сьогодні всюди - і волонтери, і в АТО.

Вінцем його літературної творчості стала фундаментальна книга «Армія без держави», яку він писав протягом 20 років.

Наведу декілька його висловів з цієї книги:

«Влада в Україні належатиме тому, хто її здобуває сам великою ідеєю і державно – національним чином. Вождь мусить панувати не багнетом і нагаєм над тілом свого народу. А тільки над його душою свою духовною силою. Влада безідейного підйому – це мертвa бовтаниця».

«Армія без держави – це те ж, що і держава без армії. В одному й другому випадку одна існуюча сама по собі структура як і друга – приречена на неуспіх».

«Якраз у тому, що українці заманіфестували перед усім світом і перед своїм ворогом свою крицеву рішучість виконати заповіт свого національного генія і пророка Т. Г. Шевченка «В своїй хаті своя правда і сила, і воля» - полягає головне значення партизанської війни в роки Другої світової війни».

Петро СМОРОДСЬКИЙ.

ністи і марксисти. Наше заування вчитися всього, що є краще та конструктивне в інших народів, вчитися шанувати один одного, пройнятися справжньою любов'ю до свого брата і спільно як одна велика нація, як сини одного поневоленого народу, класти цеглинку за цеглинкою у величну будову нашого національного храму – Української Держави».

Могила БУЛЬБИ-БОРОВЦЯ.
Алла КУЦ,
голова Березнівського
осередку Конгресу
української інтелігенції.